

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ВИРОБНИЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ

*Нестеренко О. Ю., здобувач освіти,
sasha161091@gmail.com*

*Касюдик М. В., здобувачка освіти,
mariakasiudik@gmail.com*

*Науковий керівник: Овчиннікова В.О., д.е.н., професор
Український державний університет
залізничного транспорту*

Поглиблення євроінтеграційних зв'язків нашої держави, а також галопуючий розвиток процесів цифровізації в Україні та у світі обумовлює потребу в зміні існуючих до цього принципів функціонування вітчизняних підприємств, вимагаючи реалізації сучасних і дієвих підходів до бізнесу заснованих на принципах інтелектуалізації основної діяльності. З огляду на характер та глибину проблем підприємств України, враховуючи їх незадовільний стан і погіршення конкурентних позицій на вітчизняному та світовому ринках, можна з впевненістю стверджувати, що проблема інтелектуалізації виробничих технологій на підприємствах та окреслення організаційно-економічного механізму забезпечення реалізації даного процесу є актуальною в науково-дослідницькому і практичному аспектах.

Існують окремі моделі, що визначають організаційно-економічний механізм щодо інноваційного розвитку підприємств залізничного транспорту.

Так, в одному з наукових джерел цей механізм визначають як сукупність взаємозалежних форм та методів здійснення інноваційної діяльності [2].

В інших джерелах - це сукупність взаємозалежних елементів різної функціональної спрямованості [3, 4]. На думку Пархомець М. К., Гудак В. В. [5], організаційно-економічний механізм слід розглядати як форму взаємодії учасників певного процесу, які використовують відповідні функції та методи господарювання, що мають системні властивості (у тому числі цільову спрямованість) та зв'язки із суб'єктами зовнішнього середовища, покликану забезпечувати діяльність підприємств, залучаючи для цього необхідні ресурси.

Проте в існуючих моделях не приділяється достатньої уваги переходу українських підприємств до цифрових інтелектуальних виробничих технологій, роботизованих систем, хоча дані технології застосовуються в окремих одиницях бізнесу.

Відсутні цілі та завдання, пов'язані з планами щодо розвитку та впровадження робототехніки вітчизняного виробництва в діяльність підприємств базових галузей народного господарства, не вказані можливі сценарії роботизації.

У цих умовах вважаємо за доцільне переглянути базові положення забезпечення інтелектуалізації виробничих технологій через удосконалення відповідного організаційно-економічного механізму, який доцільно сформувавши в межах трьох складових (цільова, інвестиційна, техніко-технологічна), кожна з яких має виконувати певні функції. Даний механізм слід розглядати як сукупність елементів, що мають системні властивості, найважливішим з яких є цільова спрямованість. Це дозволить мінімізувати зазначені проблеми, використовувати дієві інструменти переходу вітчизняних підприємств до цифрових та роботизованих систем, забезпечити стійкі темпи розвитку та модернізації базових галузей народного господарства.

Література.

1. Овчиннікова В. О., Обруч Г. В., Торопова В. І. Перспективи цифровізації підприємств залізничного транспорту України. Міжнародна транспортна інфраструктура, індустріальні центри та корпоративна логістика: матеріали XVI Міжнар. наук.-практ. конф. (4 – 5 червня 2020 р., м. Харків). Харків: УкрДУЗТ, 2020. С. 102 – 104.
2. Обруч Г. В. Збалансований розвиток підприємств залізничного транспорту в умовах цифровізації економіки: монографія. Харків: УкрДУЗТ, 2020. 402 с.
3. Dykan V., Ovchynnikova V.O., Babenko V., Prokhorova V. Information And Consulting Service Using In The Organization Of Personnel Management. *Estudios de Economia Aplicada*. 2020. Vol. 38. №. 4 (2020). URL: <http://ojs.ual.es/ojs/index.php/eea/article/view/3999>
4. Кузьміна О. В. Стратегічне управління збалансованим розвитком промислового підприємства : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04 / ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет». Маріуполь, 2018. 208 с.
5. Організаційно-економічний механізм забезпечення дохідності підприємств: теорія, методика, практика: моногр. Пархоμεць М. К., Гудак В. В.. Тернопіль: ТНЕУ, 2014. 256 с.